

[Hauch.]

da havde det været en Sag for sig, saa havde den bundfældet sig i disse Ejendommens Værdi, men det er ikke Tilfældet. Man har i Virkeligheden eksproprieret Landmændenes Formue. Det er det, der er sket ved Forhøjelsen af de saakaldte faste Ejendomsskatter, som i Virkeligheden er noget af det løseste Skattevæsen, vi har haft her i Landet.

Den højtærede Indenrigsminister opererer i denne Forbindelse med 25 Mill. Kr. og siger, at de bliver skubbet over paa Staten. Ja, men saa maa Kommunerne dog blive fri for dem, ikke sandt? Det kan ikke nytte noget at anlægge den Betragtning, at det vil være muligt i Fremtiden at fastholde det Udgiftsniveau, man har her i Landet nu, og jeg vil gerne sige til det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]), som fra denne Talerstol i Dag erklærede: Saadan som Situationen er, vil Skatteprocenterne ude omkring i Kommunerne stige mægtigt —: Det vil de maaske, men hvorfor? De vil stige, fordi man ikke vil tage Konsekvenserne af den økonomiske Situation, vort Land er kommet ind i, tage Konsekvensen af den Situation, at der ingen Indtægt er mere. Ikke desto mindre vil man fastholde hele det Lovkompleks, som hører en anden økonomisk Tid til end den, vi befinder os i, ind i den nye økonomiske Tid. Det er jo fuldkommen uholdbart, og den høje Regering og de højtærede Regeringspartier skal vide, at den Politik, som de fører i dette Øjeblik, da Nationen ingen Indtægter har, er en fuldkommen uforsvarlig økonomisk Politik. Der er ingen anden Vej og bliver ingen anden Vej tilbage end den at gaa til Udgiftsnedsættelser paa alle Omraader. Det er beklageligt, men det er nødvendigt, og hvis man ikke vil det, hvis man vil klamre sig til de nuværende økonomiske Tilstande, ja, saa fører det til en anden Ting, saa fører det til, at der kommer en Tilpasning ad andre Veje, nemlig paa Pengevæsenets Omraade, en Tilpasning, som kan blive en tung Byrde at bære.

Derfor siger jeg til den nuværende Regering og til Flertallet i det høje Folketing, som støtter denne Regering, at de fører i Øjeblikket en økonomisk Politik, som er af den Beskaffenhed, at Landbefolkningen og store Dele af vort Samfund maa vende

sig imod dem med det Udtryk, at det er en skadelig Regering, vi har, en landsskadelig Regering. (H. P. Jensen: Naah!). Ja, jeg siger det rent ud, og ærede Medlemmer kan faa det bekræftet af den arbejdende Befolkning ude paa Landet og mange andre Steder.

Saadan er Situationen, og derfor siger jeg, som jeg sagde i denne Sal for 14 Dage siden, da vi drøftede Sagen: Var det dog ikke rimeligt, om den høje Regering i Forbindelse med det Flertal, der slutter sig til den i det høje Folketing, og det Mindretal, den har her i det høje Landsting, sammen med os søgte at finde Udveje til at tilpasse Udgifterne efter de Indtægtsmuligheder, som vore bærende Erhverv har? Var det dog ikke en langt rimeligere Vej end den Vej, som den høje Regering er gaaet, og som den øjensynlig ogsaa agter at gaa i Fremtiden? Den højtærede Indenrigsminister sagde her, at denne Lettelse kommer ikke i væsentlig Grad de smaa Landbrugere til gode. (Indenrigsministeren [Dahlggaard]: De vanskeligst stillede) . . . de vanskeligst stillede og de smaa Landbrugere; skal der ske noget i den Henseende, maa vi hjælpe paa anden Maade. Men hvordan kan man egentlig tro, at man kan blive ved at hjælpe gennem Understøttelse? Det er umuligt. Der er ingen anden Vej at gaa end at tilpasse Udgifterne efter de Indtægtsmuligheder, som Erhvervene kan have, og derfor er det, jeg siger til Regeringen, og jeg gentager det: Gaa ind i en Forhandling med Oppositionspartierne her paa Rigsdagen, for at vi kan finde Veje til en virkelig dybtgaaende Nedsættelse af de Udgifter paa alle Omraader i den offentlige Økonomi, i Stat, Amt og Kommune, som man i Fremtiden ikke er i Stand til at bære, fordi Indtægterne ikke mere flyder, som de gjorde tidligere.

Ordføreren (S. Rasmussen): Forhandlingerne her i Dag begyndte saa kønt, synes jeg, idet det ærede 5te Medlem for 5te Kreds (Johs. Hansen) citerede de to kønne Linier om, „Hvad Solskin er for det sorte Muld“ o. s. v. Efter som Forhandlingerne er skredet frem, savner jeg imidlertid Vished for, om man fra de forskellige Sider virkelig er kommet med de sande Oplysninger om Tingene, som jeg synes vi